

16 Μαρτίου 2014

Τρεις τρόποι να πλησιάσουμε τον Κύριο (Β΄ Νηστειών)

[/ Πεμπτουσία](#)

Στο σημερινό Ευαγγέλιο ο παράλυτος σηκώθηκε αμέσως, έβαλε το κρεβάτι στον ώμο και πέρασε μπροστά απ' όλους. Κι όλοι θαύμασαν και δόξασαν το Θεό λέγοντας: τέτοια γεγονότα ποτέ μας δεν είδαμε.

Ας δούμε πόσες θαυμαστές δυνάμεις φανερώνει διά μιας ο Κύριος στο θαύμα αυτό:

Διαβάζει τις καρδιές των ανθρώπων και σε μερικές διακρίνει την πίστη, ενώ σε άλλες το δόλο.

Πηγή:www.porphyrios.gr/

Συγχωρεί στην ψυχή τις αμαρτίες και την κάνει υγιή, καθαρή από την πηγή της αρρώστιας και της αναπηρίας.

Αποκαθιστά την υγεία στο άρρωστο και παραλυτικό σώμα με τη δύναμη του λόγου Του.

Πόσο μεγάλη, πόσο φοβερή και πόσο θαυμαστή και ζωοδότρα είναι η παρουσία του ζώντος Κυρίου!

Ας έρθουμε όμως κι ας σταθούμε μπροστά στην παρουσία του ζώντος Κυρίου. Το πιο σπουδαίο πράγμα στο δρόμο της σωτηρίας είναι να προσεγγίσουμε με πίστη την παρουσία του Κυρίου, να τη νιώσουμε. Μερικές φορές έρχεται και μας αποκαλύπτεται ο ίδιος ο Κύριος. Έτσι πήγε στη Μάρθα και τη Μαρία στη Βηθανία, έτσι ξαφνικά εμφανίστηκε στον απόστολο Παύλο στο δρόμο προς τη Δαμασκό, σε άλλους αποστόλους στη θάλασσα της Γαλιλαίας και στο δρόμο προς τους Εμμαούς, στην οικία όπου μπήκε «κεκλεισμένων των θυρών», στη Μαρία τη Μαγδαληνή στον κήπο και σε πολλούς αγίους σε όνειρα ή οράματα. Μερικές φορές παρουσίασαν οι απόστολοι ανθρώπους στον Κύριο, όπως ο Ανδρέας έφερε τον Πέτρο κι ο Φίλιππος το Ναθαναήλ.

Οι διάδοχοι των αποστόλων κι οι ιεραπόστολοι έφεραν στο Χριστό χιλιάδες, εκατομμύρια ανθρώπους κι άλλες φορές ο ένας πιστός έφερνε τον άλλο. Άλλα και άγνωστοι άνθρωποι μερικές φορές προσπάθησαν πολύ μόνοι τους να πλησιάσουν τον Κύριο, όπως στην περίπτωση των τεσσάρων που άνοιξαν την οροφή του σπιτιού για να φέρουν τον παραλυτικό φίλο τους μπροστά Του.

Αυτοί είναι οι τρεις τρόποι με τους οποίους οι άνθρωποι μπορούν να παρουσιαστούν στον Κύριο. Εκείνο που πρέπει να κάνουμε εμείς είναι να προσπαθήσουμε πολύ και ν' αγωνιστούμε για να βρεθούμε μπροστά Του, ώστε να μας βοηθήσει κι Εκείνος να τον προσεγγίσουμε και να μας φωτίσει. Πρέπει ν' ακολουθήσουμε τους τρεις αυτούς τρόπους σε αντίθετη πορεία. Αυτό σημαίνει πως πρέπει με πίστη και ζήλο να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να βρεθούμε μπροστά στον Κύριο. Μετά ν' ακολουθήσουμε την κλήση και τις εντολές της αγίας αποστολικής Εκκλησίας, της Εκκλησίας των πατέρων και των διδασκάλων. Και τελικά, αφού θα έχουμε εκπληρώσει τους δύο πρώτους ορούς, θα πρέπει να περιμένουμε με πίστη κι ελπίδα στο Θεό να μας παρουσιαστεί, κι η παρουσία Του να μας φωτίσει, να μας ενισχύσει, να μας θεραπεύσει και να μας σώσει.

Το μέγεθος των προσπαθειών που πρέπει να καταβάλουμε για ν' ανοίξουμε το δρόμο που μας οδηγεί στην παρουσία του Θεού, φαίνεται από το παράδειγμα των τεσσάρων αυτών ανδρών. Δε δίστασαν ν' ανέβουν στην οροφή του σπιτιού, για να κατεβάσουν και να παρουσιάσουν μπροστά στον Κύριο τον άρρωστο φίλο τους. Δεν έκαναν πίσω ούτε από ντροπή ούτε από φόβο. Το παράδειγμα αυτό του μεγάλου ζήλου τους είναι όμοιο με το παράδειγμα της χήρας που ζητούσε πιεστικά και φορτικά από τον άδικο κριτή να τη δικάσει και να την προστατέψει από τον αντίδικό της (βλ. Λουκ. ιη' 1 -5). Αυτό σημαίνει πως πρέπει να τηρούμε την εντολή του Κυρίου και να κραυγάζουμε μέρα και νύχτα, ωσότου μας ακούσει, «κρούετε και ανοιγήσεται υμίν» (Ματθ. ζ'7), είπε ο Κύριος. Αυτή είναι η εξήγηση που έχουν τα λόγια του Χριστού: «Η βασιλεία του Θεού βιάζεται και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν»

(Ματθ. ια'12).

Ο Κύριος ζητά απ' όλους τους πιστούς Του να καταβάλουν κάθε προσπάθεια, να εξαντλήσουν τη δύναμή τους, να εργαστούν όσο κρατά η ημέρα, να προσεύχονται αδιάλειπτα, να ζητήσουν, να κρούσουν, να νηστέψουν και να κάνουν αμέτρητα έργα ελέους. Κι όλα αυτά ώστε η βασιλεία των ουρανών - η μεγάλη, φοβερή και ζωοποιός παρουσία του Θεού - ν' ανοιχτεί γι' αυτούς. « Αγρυπνείτε ουν εν παντί καιρώ, είπε ο Κύριος, ίνα καταξιωθήτε...σταθήναι έμπροσθεν του υιού του ανθρώπου» (Λουκ. κα' 36). Να έχετε προσοχή και εγρήγορση στην καρδιά σας, για να μην προσκολληθεί στα γήινα. Να έχετε εγρήγορση στις σκέψεις σας, για να μη σας οδηγούν μακριά από το Θεό.

Να προσέχετε τα έργα σας, να διπλασιάζετε τα τάλαντά σας, μην τ' αφήσετε να λιγοστέψουν ή να εξαφανιστούν εντελώς. Ν' αγρυπνείτε διαρκώς, ώστε ο θάνατος να μη σας βρει απροετοίμαστους και αμετανόητους στην αμαρτία σας. Η ορθόδοξη πίστη μας αυτή είναι: ενεργός, προσευχητική, γρηγορούσα. Αναλώνεται στα δάκρυα και τους αγώνες. Καμιά άλλη πίστη δε ζητάει τέτοιον αγώνα από τους πιστούς για ν' αξιωθούν να σταθούν μπροστά στον Υιό του Θεού. Ο Κύριος και Σωτήρας μας ζητάει τον αγώνα αυτόν από τους πιστούς. Η Εκκλησία επαναλαμβάνει τις εντολές Του από αιώνα σε αιώνα, από γενιά σε γενιά, φέρνοντας σαν παράδειγμα στους πιστούς τους απειράριθμους και μεγάλους πνευματικούς αγωνιστές που τήρησαν το νόμο του Χριστού κι αξιώθηκαν ν' αποκτήσουν δόξα και ανέκφραστη δύναμη τόσο στον ουρανό όσο και στη γη.

(Αγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Καιρός μετανοίας». Ομιλίες Β', σ. 130-134, απόσπασμα)